

Україна крізь випробування: пам'ять і надія

(до 4-х роковин широкомасштабного вторгнення)

24 лютого 2026 року — дата, що вкотре розділила час на «до» та «після». Минули чотири роки від моменту, коли життя кожного українця змінилося назавжди. Чотири роки боротьби проти агресії, терору та геноциду. Сьогодні, у 2026-му, ми озираємося на цей шлях не лише з болем, а й з гордістю за кожного, хто став на захист України.

Освітній простір **Ліцею №9** став майданчиком пам'яті, сили та дієвої вдячності. Ми виростили за ці чотири роки. Ми стали мудрішими, згуртованішими та рішучішими. Ми вчимося, щоб відбудовувати. Ми пам'ятаємо, щоб перемагати. Ця дата нагадує нам про мужність, силу і стійкість нашої країни, про тих, хто стояв і стоїть на захисті свободи, а також про кожного з нас, хто сьогодні формує майбутнє України.

З нагоди четвертої річниці повномасштабного вторгнення у **Ліцеї №9** відбувся марафон **«П'ять кроків до стійкості»**, де кожен учень пройшов свій шлях від осмислення до дії:

Крок 1. Рефлексія. День розпочався із загальнонаціональної хвилини мовчання. З нагоди пам'ятної дати педагогічний колектив та учні долучились до спільного всеукраїнського заходу - **Національного дня молитви**. У межах єдиної виховної години **«Україна: Шлях до справедливості»** ліцеїсти разом

з вчителями аналізували події останніх чотирьох років. Ми дійшли висновку, що ці роки — це не лише про спільний біль, а й про:

- **Віднайдену силу:** усвідомлення власної ідентичності.
- **Відповідальність:** кожен на своєму місці тримає свій фронт.
- **Правовий фронт:** окрему увагу приділили важливості міжнародного права. Учні обговорювали невідворотність покарання за воєнні злочини, адже справжній мир неможливий без правосуддя.

«Ми вже не ті діти, якими були у 2022-му. Сьогодні ми — покоління, яке розуміє ціну свободи краще за будь-кого у світі», — поділився думками один із наших одинадцятикласників під час відкритого мікрофона.

Крок 2. Думай. Обирай. Дій. Символи та сенси. Під час квесту «Знайди символ» учні розшифровували знаки нашої ідентичності, а **акція** «Слова, які тримають» допомогла знайти ту саму внутрішню опору.

Крок 3. Творчий маніфест. Біль і надія втілилися у **цифровому арті** «Україна крізь випробування» та авторській поезії. Кожен «Лист собі у майбутнє» став обіцянкою не здаватися.

Крок 4. Вдячність та пам'ять. Ми згадали тих, завдяки кому ми можемо навчатися. Хвилина тиші та Свічка пам'яті — це наш мовчазний обов'язок перед Героями.

Крок 5. Свідомий вибір. Завершальним етапом стала **Гра-квіз «Правда чи Фейк: 4 роки інфовійни»** з інформаційної безпеки. Бути «поколінням вибору» — означає не лише діяти, а й критично мислити, не поширюючи ворожу дезінформацію.

Чотири роки повномасштабної війни навчили нас бути сильними, згуртованими та вірними своїм цінностям. Ми пам'ятаємо кожного. Ми вдячні кожному. Ми продовжуємо боротися на своєму фронті — фронті освіти та виховання майбутньої еліти України. Ми не просто свідки історії — ми її творці. Навіть у найтемніші часи ми обираємо світло, дію та Україну.

Дякуємо Збройним Силам України за кожен світанок!

Детальніше: Простір пам'яті, вдячності та надії!

<https://padlet.com/astoriamundoelaw/4-31u92d0frkcdsyof>